

Krfska deklaracija (1917.)

Na konferenciji članova prošlog koalicionog i sadanjeg kabineta Kraljevine Srbije i predstavnika Jugoslovenskog Odbora sa sedištem u Londonu, koji su do sada paralelno radili, a u prisustvu i uz suradnju Predsednika Narodne skupštine, izmenjane su misli o svima pitanjima, koja su skopčana sa budućim zajedničkim životom Srba, Hrvata i Slovenaca.

Srećni smo, što i ovom prilikom možemo konstatovati, da je među članovima konferencije i ovoga puta vladala jednodušnost u svima pitanjima budućeg zajedničkog državnog života.

Pre svega, predstavnici Srba, Hrvata i Slovenaca ponova i najodsudnije naglašavaju, da je ovaj naš troimeni narod jedan isti po krvi, po jeziku, govornom i pisanom, po osećajima svoga jedinstva, po kontinuitetu i celini teritorije, na kojoj nepodvojeno živi, i po zajedničkim životnim interesima svoga nacionalnog opstanka i svestranog razvitka svoga moralnog i materijalnog života.

Ideja o njegovom nacionalnom jedinstvu nikada se nije gasila, ma da je sva moć, umna i fizička, nacionalnog mu neprijatelja bila upravljena protivu njegovog jedinstva, njegove slobode i nacionalnog opstanka. ...

Naš troimeni narod, koji je najviše stradao od grube sile i nepravde, koji je za svoje pravo slobodnog samoopredeljenja podneo najveće žrtve, prihvatio je sa oduševljenjem taj uzvišeni princip kao glavni cilj ove strašne borbe, u koju je gurnulo ceo svet nepoštovanje prava samoopredeljenja naroda.

I autorizovani predstavnici Srba, Hrvata i Slovenaca, konstatujući da je jedini i neodstupni zahtev našega naroda; zahtev koji on postavlja na osnovu načela slobodnog samoopredeljenja naroda, da bude potpuno oslobođen svakog tuđinskog ropstva i ujedinjen u jednoj slobodnoj, nacionalnoj i nezavisnoj državi, složili su se, da ta njihova zajednička država bude zasnovana na ovim modernim i demokratskim principima:

1. Država Srba, Hrvata i Slovenaca, poznatih i pod imenom Južnih Slovena ili Jugoslovena, biće slobodna, nezavisna Kraljevina s jedinstvenom teritorijom i jedinstvenim državljanstvom. Ona će biti ustavna, demokratska i parlamentarna monarhija na čelu s dinastijom Karađorđevića, koja je dala dokaza, da se s idejama i osećajima ne dvoji od naroda i da stavlja narodnu slobodu i volju vrh svega.

2. Država ova zvat će se: Kraljevina Srba, Hrvata i Slovenaca. A vladalac: Kralj Srba, Hrvata i Slovenaca.

3. Ona će imati jedan državni grb, jednu državnu zastavu i jednu krunu. Ovi državni emblemi biće sastavljeni iz naših sadanjih posebnih emblema. Državna celina obeležavaće se državnim grbom i državnom zastavom.

Državna zastava, kao simbol jedinstva, isticaće se na svima nadležstvima Kraljevine.

4. Posebne zastave, srpska, hrvatska i slovenačka, ravnopravne su i mogu se isticati i slobodno upotrebljavati u svima prilikama. I grbovi posebni mogu se isto tako upotrebljavati slobodno i u svima prilikama.

5. Sva tri narodna imena: Srbi, Hrvati i Slovenci, potpuno su ravnopravna na celoj teritoriji Kraljevine, i svako ih može slobodno upotrebljavati u svima prilikama javnog života i kod svih vlasti.

6. Obe azbuke, ćirilica i latinica, također su potpuno ravnopravne i svako ih slobodno može upotrebljavati na celoj teritoriji Kraljevine. Sve državne i samoupravne vlasti dužne su i u pravu upotrebljavati i jednu i drugu azbuku, saobražavajući se u tome želji građana.

7. Sve priznate veroispovesti vršiče se slobodno i javno. Pravoslavna, Rimokatolička i Muslimanska veroispovest, koje su po broju sledbenika najjače u našem narodu, bit će jednake i ravnopravne prema državi.

Na osnovu ovih principa zakonodavac će se starati, da se čuva i održava konfesionalni mir, koji odgovara duhu i prošlosti celokupnog našeg naroda.

8. Kalendar treba što skorije izjednačiti.

9. Teritorija Kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca obuhvata svu onu teritoriju, na kojoj živi naš troimeni narod u kompaktnoj i neprekidnoj masi, i ona se bez povrede životnih interesa celine ne bi smela krnjiti.

Naš narod ne traži ništa tuđe; on traži samo svoje i želi, da se sav, kao jedna celina, oslobodi i ujedini. I zato on, svesno i odlučno, isključuje svako delimično rešenje svoga narodnog oslobođenja i ujedinjenja. Naš narod postavlja kao jednu nerazdvojnu celinu problem svoga oslobođenja od Austro-Ugarske i njegovog ujedinjenja sa Srbijom i Crnom Gorom u jednu državu.

Po načelu slobodnog narodnog samoopredeljenja ni jedan deo ove celine ne može se pravilno odvojiti i prisajediniti drugoj kojoj državi bez pristanka samoga naroda.

10. Jadransko more, u interesu slobode i ravnopravnosti svih naroda, biće slobodno i otvoreno svima i svakome.

11. Svi građani (državljeni) na celoj teritoriji jednaki su i ravnopravni prema državi i pred zakonom.

12. Izorno pravo za izbor narodnih poslanika za Narodno Predstavništvo, kao i izorno pravo za opštine i druge upravne jedinice, jednako je i opšte, vršiče se neposrednim i tajnim glasanjem po opštinama.

13. Ustav, koji će posle zaključenja mira doneti Ustavotvorna Skupština, izabrana na osnovi opšteg i jednakog, neposrednog i tajnog prava glasa, biće osnova celom državnom životu, izvor i utoka svih vlasti i prava, i po njemu će se uređivati celokupni državni život.

Ustav će dati narodu i mogućnost da razvija svoje posebne energije u samoupravnim jedinicama, obeleženim prirodnim, socijalnim i ekonomskim prilikama.

Ustav se ima primiti u celini, u Ustavotvornoj Skupštini, brojno kvalifikovanom većinom.

I Ustav i drugi zakoni, koje bude donela Ustavotvorna Skupština, stupaju u život kada ih Kralj sankcioniše.

Tako ujedinjeni narod Srba, Hrvata i Slovenaca sastavljao bi državu, koja bi brojala oko 12 miliona državljana. Ona bi bila garantija narodne nezavisnosti i svestranog narodnog kulturnog napretka, jak bedem protiv germanskog nadiranja, nerazlučni saveznik svih onih kulturnih naroda i država, koje su istakle princip prava i slobode naroda i princip međunarodne pravde, i dostojan član nove međunarodne zajednice.

Dano na Krfu 7. (20) jula 1917. godine.

Predsjednik Jugoslovenskog Odbora:
Dr. Ante Trumbić, s.r

Predsjednik Ministarskog Saveta i Ministar Inostranih Dela Kraljevine Srbije:
Nik. P. Pašić, s.r.

Proglašenje Države Slovenaca, Hrvata i Srba 29. X.1918.

...Prešni prijedlog zastupnika Svetozara Pribičevića i drugova.

I. Predlaže se visokom saboru da zaključi: Hrvatski državni sabor na temelju potpunoga prava narodnoga samoodređenja, koje je danas već priznato od svih zaraćenih vlasti, stvara ovaj zaključak: „Svi dosadašnji državno-pravni odnošaji i veze između kraljevine Hrvatske, Slavonije i Dalmacije s jedne strane, te kraljevine Ugarske i carevine Austrije s druge strane, razrešavaju se.“ (Cijeli sabor i galerije ustaju, burno pljeskanje [...] - Cijeli sabor zajedno s galerijama stojeći pjeva : Lijepa naša domovino. - Burni poklici: Živila Hrvatska!)

Ukida se i ništetnim proglašuje napose hrvatsko-ugarska nagodba (zakonski članak I. od godine 1868.), a isto tako ništetnima se proglašuju svi kasniji njeni dopunjci ili revizije, tako da od danas Hrvatska i Slavonija ne ima s kraljevinom Ugarskom ni pravno, ni faktično nikakvih zajedničkih državnih poslova. [...]

Točka II. Dalmacija, Hrvatska i Slavonija s Rijekom proglašuje se posve nezavisnom državom[...] prema Ugarskoj i Austriji, te prema modernom načelu narodnosti, a na temelju narodnog jedinstva Slovenaca, Hrvata i Srba pristupa u zajedničku narodnu suverenu državu Slovenaca, Hrvata i Srba na cijelom etnografskom području toga naroda, bez obzira na ma koje teritorijalne i državne granice, u kojima narod Slovenaca, Hrvata i Srba danas živi.

...Sveopća narodna ustavotvorna skupština ujedinjenog naroda Slovenaca, Hrvata i Srba odlučit će sa unapred određenom kvalificiranom većinom, koja potpunoma zaštićuje od svakoga majoriziranja, konačno kako o formi vladavine, tako o unutrašnjem državnom ustrojstvu naše države, utemeljene na potpunoj ravnopravnosti Slovenaca, Hrvata i Srba...

(Pošto je Sabor ovaj prijedlog, primio, ovo je postalo temeljnim državnim zakonom... U drugom saborskom zaključku Sabor je priznao Narodnom vijeću Slovenaca, Hrvata i Srba vrhovnu vlast.)

Ženevska deklaracija 9. XI. 1918.

Zajedničkim naporom savezničkih naroda i Sjedinjenih Država Severne Amerike; snagom naroda Srba, Hrvata i Slovenaca, slomljene su na bojnim poljima i na moru sve nasilne prepreke njegovom ujedinjenju. Predstavnici Vlade Kraljevine Srbije i skupštinskih političkih grupa, predstavnici Narodnog

Veća u Zagrebu, predstavnici Jugoslovenskog Odbora u Londonu, skupljeni u Ženevi, varoši slobode, sretni su što mogu jednostavno, svečano i pred celim svetom konstatovati svoje ujedinjenje u državu Srba, Hrvata i Slovenaca. Narod Crne Gore, kome je otvoren naš bratski zagrljaj, nesumnjivo će pohitati da pozdravi i pridruži se ovom delu, koje je od uvek bilo njegov najveći ideal.

.Današnjim danom i ovim aktom nova država se pojavljuje kao jedna nedeljiva državna celina i član društva slobodnih naroda. Nema više granica koje su nas razdvajale ...

Vlada Kraljevine Srbije i Narodno Veće u Zagrebu produžit će otpravljati poslove svaki u svom unutrašnjem pravnom i teritorijalnom delokrugu na redovan način kakav gde postoji, dok Velika Skupština ujedinjenih Srba, Hrvata i Slovenaca (Konstituanta), izabrana opštim, jednakim, neposrednim i tajnim glasanjem svih građana; ustavom ne propiše definitivno ustrojstvo države. Taj ustav će biti osnova celom državnom životu, izvor i utoka svih vlasti i prava, i po njemu će se u demokratskom duhu, uređivati ceo državni život...

.....

Zapisnik sa Ženevske konferencije 6. - 9. XI. 1918.

I. Zaključuje se da kraljevina Srbija priznaje Narodno Veće kao reprezentanta i vladu. (...) Ovo priznanje odmah je provedeno...., koje je g. Pašić, kao predsednik ministarstva i ministar inostranih dela kraljevine Srbija upravio dr. Korošcu, predsedniku Narodnog Veća u Zagrebu i vladama Engleske, Francuske, Italije i Sjedinjenih država...

II. Osniva se zajedničko ministarstvo za kraljevinu Srbiju i područja Narodnog Veća u Zagrebu, kome je zadatak, da organizuje zajedničku državu SHS, kojoj će Konstituanta doneti ustav.

U tu svrhu vlada kraljevine Srbije i Narodno Veće u Zagrebu ne dirajući opstojeći upravni sistem, poveravaju još danas ove poslove zajedničkom ministarstvu Srba, Hrvata i Slovenaca:

1. Čitavu spoljnu politiku i organe za njeno provađanje, sve pripreme za konferenciju mira i propagandu.

2. Vojne poslove, u koliko se odnose na bezbednost državne teritorije kao celine i sve vojne poslove, na koje će se odnositi pregovori o miru...

3. Rukovođenje ratne mornarice.

4. Rukovođenje pomorstva, pomorske trgovine i pomorskog saniteta.

5. Poslove pripremanja konstituante i one mere, koje će služiti za prelaz iz provizornog državnog života u redovni državni život, koji će se obrazovati na temelju budućega zajedničkoga ustava.

Postepeno bratske vlade moći će poveriti prema potrebi i sporazumu i druge poslove zajedničkoga ministarstva.

Nadalje poverava se zajedničkom ministarstvu staranje oko koordiniranja i oko jednoobraznoga rešenja državnih poslova, koji ostaju u kompetenciji narodnih vlada u dotičnim zemljama. Ti su poslovi ovi:

6. Promet i saobraćajna sredstva, kao što su: željeznice, plovidbe po rekama, pošta i telegraf u cilju, da saobraćajni život u celokupnoj državi uzmogne harmonično funkcionirati i zadovoljiti neodložne potrebe naroda i države.

7. Ishrana građanstva i rekonstrukcija narodne ekonomije, poremećene ratom.

8. Povraćaj i opskrbljenje zarobljenika, sirotinje i udovica poginulih i nesposobnih vojnika, invalida, izbjeglica, ekspatriiranih, utamničenih i iseljenika.

9. Zajedničke financije, u koliko se odnose na potrebe čitavog delokruga ministarstva, udešavanje odnosa raznih valuta i raznih bankarstava na državnoj teritoriji zatečenih... Zajedničko ministarstvo ostajat će u vezi s vladom kraljevine Srbije i sa Narodnim Većem u Zagrebu.

Za sada, bez prejudica za budućnost, imenuje u zajedničko ministarstvo polovinu vlada kraljevine Srbije, a drugu polovinu Narodno Veće u Zagrebu.

Broj ministarstava zasada je 12. Odmah se imenuje samo 6, a za ostalih 6 docnije, nakon odnosnih zaključaka kraljevske vlade i Narodnog Veća.

Kad pristupi Crna Gora, pregovarat će se s njom u pogledu sudelovanja u zajedničkom ministarstvu ...

Ministri naimenovani od strane kraljevine Srbije položit će zakletu po srpskom ustavu svome vladaru, a ministri imenovani od Narodnog Veća u Zagrebu pred njegovim predsednikom dr. Korošcem ...

.....

Naputak Narodnoga vijeća SHS delegaciji za pregovore i utanačenje ujedinjenja Države SHS s Kraljevinom Srbijom 23. XI. 1918.

...1. Konačnu organizaciju nove države može odrediti samo sveopća narodna skupština svega ujedinjenoga naroda Srba, Hrvata i Slovenaca, sa većinom od dvije trećine glasova. Konstituanta mora se sastati najkasnije šest mjeseci poslije sklopljena mira. Izriekom pridržava se Konstituenti pravo, da odredi: a) Ustav, razumijevajući ovdje-naročito državnu formu (monarhija ili republika), unutrašnje državno ustrojstvo i osnovna prava državljana; b) Državnu zastavu; c) Sjedište vlade i drugih državnih vrhovnih organa.

2. Do sastanka konstituante vršit će provizorno zakonodavnu vlast Državno Vijeće. Državnom i Vijeću pripadaju: a) Svi članovi Narodnoga Vijeća u Zagrebu, koji će se nadopuniti sa 5 članova jugoslavenskoga odbora u Londonu; b) razmjerni broj predstavnika kraljevine Srbije, koje će odabrati Narodna Skupština u dogovoru s tamošnjim političkim strankama; c) razmjerni broj glasova predstavnik Crne Gore, koje će odabrati onamošnja Narodna Skupština.

3. Državno Vijeće Srba, Hrvata i Slovenaca odredit će na prvom sastanku provizornu državnu zastavu i pomorsku.

4. Vladarsku vlast vršit će do odluke Konstituante kralj Srbije, odnosno prestolonasljednik Aleksandar, kao Regent države Srba, Hrvata i Slovenaca. Regent je neodgovoran Državnom Vijeću i on polaže zakletvu pred Državnim Vijećem. On će po načelima parlamentarne vladavine imenovati vladu, koja uživa povjerenje Državnog Vijeća. On ima pravo zakonodavne inicijative i sankcije. Državno Vijeće se može odgoditi samo vlastitim zaključkom, a ne može se raspustiti prije sastanka Konstituante.

5. Provizorno sjedište državne vlade i Državnog Vijeća odredit će se sporazumno.

6. Državno će Vijeće biti dužno da provede izbore za Konstituantu i odmah ju zatim sazvati. Izborni red za Konstituantu odredit će Državno Vijeće na osnovu općeg, izravnog, proporcionalnog i tajnog prava glasa sa zastupstvom manjina.

7. Državna vlada, odgovorna Državnom Vijeću, upravljat će državnim poslovima, pa će biti sastavljena od ministra predsjednika i ministra za sve državne uprave, te od 7 državnih tajnika, koji će imati mjesto i glas u ministarskom Vijeću, i to jedan za Srbiju, jedan za Hrvatsku i Slavoniju, jedan za Bosnu i Hercegovinu, jedan za Sloveniju, jedan za Dalmaciju, jedan za Crnu Goru i jedan za Bačku, Banat i Baranju. Državni tajnici imaju zastupati interese svoje zemlje u državnoj vladi pa, predlažući državnoj vladi predloge zemaljskih vlada, imaju paziti, da se tim predlozima ne vređaju ni zakoni ni državni interesi.

8. Poslovi spoljašni, vojni, pomorski, državne financije, pošte i brzopjavi izuzeti su iz djelokruga zemaljskih, odnosno pokrajinskih vlada, i pridržani isključivo državnoj vladi. Druge poslove vode zemaljske, odnosno pokrajinske vlade u autonomnom djelokrugu, po uputama i pod nadzorom državne vlade.

9. U autonomnim poslovima vrše nadzor nad zemaljskom vladom zemaljski sabori, odnosno pokrajinska će se vijeća sastaviti po dogovoru stranaka dotične pokrajine. Ne postigne li se sporazum, odlučit će Državno Vijeće. Na čelu pokrajinskih vlada stoje predstojnici, a u Zagrebu na čelu zemaljske vlade ban, koje imenuje vladar, odnosno Regent, na predlog zemaljskih sabora, odnosno pokrajinskih vijeća.

10. Zemaljskim vladama doznačivat će potrebna financijska sredstva državna vlada u okviru državnog proračuna, prihvaćena od Državnog Vijeća.

11. Na snazi ostaju svi dosadašnji zakoni i drugi propisi, isto tako i organizacija sudova, pa dosadašnje administrativno ustrojstvo i sadašnji organi zemaljskih vlada...

.....

1. prosinca 1918.

Adresa delegacije Narodnoga vijeća SHS regentu Aleksandru

Vaše Kraljevsko Visočanstvo!

Osjećamo se sretnima, što u ime Narodnog Vijeća Slovenaca, Hrvata i Srba možemo da pozdravimo Vaše Kraljevsko Visočanstvo u prestolnici oslobođene Srbije, kao vrhovnoga komandanta pobjedonosne narodne vojske, koja je u zajedničkoj borbi s vojskama moćnih saveznika stvorila uvjete za izvršenje velikoga djela našega narodnog ujedinjenja. Slovenci, Hrvati i Srbi koji su na teritoriju bivše austro-ugarske monarhije izveli prevrat i privremeno konstituirali nezavisnu narodnu državu, prožeti idejom narodnoga jedinstva i oslanjajući se na veliko načelo demokracije, koje traži da svaki narod ima sam da odluči o svojoj sudbini, izjavili su već u objavi Narodnoga Vijeća od 19. oktobra, da žele i hoće da se ujedine sa Srbijom i Crnom Gorom u jedinstvenu narodnu državu Srba, Hrvata i Slovenaca, koja bi obuhvatala sav neprekinuti etnografski teritoriji Južnih Slovena. Da se ova misao provede u djelo, zaključilo je

Narodno Vijeće u svojoj sjednici od 24. novembra, da proglašava ujedinjenje države Slovenaca, Hrvata i Srba sa Srbijom i Crnom Gorom u jedinstvenu državu, i izabralo je svoje, odaslanstvo koje stupa pred Vaše Kraljevsko Visočanstvo, da Vam ovaj zaključak Narodnog Vijeća zvanično i u svečanoj formi saopći.

Zaključak je Narodnog Vijeća da vladarsku vlast na čitavom teritoriju sada jedinstvene države Srba, Hrvata i Slovenaca vrši Njegovo Veličanstvo Kralj Petar, odnosno u njegovoj zamjeni kao Regent Vaše Kraljevsko Visočanstvo, a ujedno bi se u sporazumu s vladom Vašega Kraljevskog Visočanstva i predstavnicima svih narodnih stranaka u Srbiji i Crnoj Gori imala da obrazuje jedinstvena parlamentarna vlada na području Jugoslovenske države uz jedinstveno narodno predstavništvo.

Vaše Kraljevsko Visočanstvo!

Želja bi Narodnoga Vijeća bila da se s obzirom na provizorno stanje ovo privremeno narodno predstavništvo obrazuje sporazumom između Narodnoga Vijeća i predstavnika naroda kraljevine Srbije i da se ustanovi odgovornost državne vlade, prema modernom parlamentarnim načelima, ovom narodnom predstavništvu, koje bi trebalo da ostane na okupu sve do konstituante, da princip ustavnosti i parlamentarne odgovornosti vlade dođe do potpunoga izražaja. Iz istoga razloga ostali bi na snazi pod kontrolom državne vlade dosadašnji autonomni administrativni organi, koji će za svoje uređivanje biti odgovorni i autonomnim predstavništvima.

U ovo prelazno doba trebalo bi po našem mišljenju stvoriti preduvjete za konačnu organizaciju naše, jedinstvene države. Naša državna vlada trebala bi u tu svrhu posebice da pripravi konstituantu, koja bi prema iznesenom predlogu Narodnoga Vijeća bila izabrana na temelju općega, jednakoga, izravnoga i proporcionalnoga prava glasa, a sastala bi se najkasnije šest mjeseci poslije sklopljenoga mira.

U ovom historijskom času, kad stupamo pred Vaše Kraljevsko Visočanstvo, kao predstavnici naroda s cijeloga teritorija Južnih Slovena u bivšoj austro-ugarskoj monarhiji, duboko smo ožalošćeni, što moramo konstatovati; da su veliki i dragocjeni dijelovi našega narodnog područja okupirani od četa kraljevine Italije, koja je doduše saveznica sa silama Sporazuma i s kojom želimo živjeti u dobrim prijateljskim odnosima, ali nismo pripravnici priznati opravdanost bilo kakovih ugovora, pa ni Londonskoga, po kojem bismo uz povredu nacionalnoga načela i principa samoodređenja bili prisiljeni, da dio našega naroda odstupimo u sastav tuđe države. Posbno, upozoravamo Vaše Kraljevsko Visočanstvo, da talijanska okupaciona uprava prelazi granice i ovlasti, određene i samim uvjetima primirja, sklopljenim s glavnim zapovjedništvom bivše austro-ugarske vojske, poslije nego što se taj teritorij proglasio nezavisnim i integralnim dijelom države SHS, o čemu ćemo vladi Vašega Kraljevskog Visočanstva podnijeti potrebite dokaze. Ipak, punim uvjerenjem dajemo izraza svojoj nadi, da će se Vaše Kraljevsko Visočanstvo zajedno s cijelim našim narodom zauzeti, da se definitivne granice naše države označe tako, da budu u skladu s etnografskim našim granicama, a primjenom načela narodnoga samoodređenja, proklamiranom od predsjednika Američkih Država Wilsona i od sviju Sila Sporazuma.

Neka Živi Njegovo Kraljevsko Veličanstvo kralj Petar!

Neka živi Vaše Kraljevsko Visočanstvo! Neka živi cio naš ujedinjeni Srpsko-Hrvatsko-Slovenski narod!

Neka živi slobodna ujedinjena Jugoslavija!

Regentov odgovor ili proklamacije osnutka Kraljevstva SHS

Gospodo odaslanici!

Vaš dolazak u ime Narodnoga Veća Slovenaca, Hrvata i Srba, dostojnoga predstavnika široke naše narodne misli, i Vaše saopćenje njegove misli, i Vaše saopćenje njegove historijske odluke od 24. novembra, kojom se proglašava državno ujedinjenje svega naroda i sve naše mile, namučene, ali slavne otadžbine, ispunilo me dubokom radošću.

Primajući to saopćenje, uveren sam, da ovim činom ispunjavam svoju vladalačku dužnost, jer njim samo provodim konačno u delo ono, što su najbolji sinovi naše krvi, sve tri vere, sva tri imena, s obje strane Dunava, Save i Drine; počeli pripremati još za vlade blažene uspomene moga dede Kneza Aleksandra I. i Kneza Mihajla ono, što odgovara željama i pogledima moga naroda, te u ime njegova Veličanstva Kralja Petra I. proglašavam, ujedinjenje Srbije s zemljama nezavisne države Slovenaca, Hrvata i Srba u jedinstveno Kraljevstvo Srba, Hrvata i Slovenaca.